

Formanden: Jeg maa bede det ærede Medlem forlange Ordet, hvis han ønsker at udtale sig yderligere.

Martin Madsen: Nej, det er kun for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem kan ikke faa Ordet for en kort Bemærkning, men kan indtegnes som Taler, hvis han ønsker at udtale sig yderligere.

Martin Madsen: Ja, men det ærede Medlem har jo stemplet mig paa en Maade . . .

Formanden: Det ærede Medlem kan forlange Ordet, hvis han ønsker at udtale sig yderligere, men der er for Øjeblikket ikke Lejlighed til yderligere Bemærkninger.

Ellinger: Det er jo i mange Henseender en ganske mærkelig Forhandling, der finder Sted i disse Dage. Man forhandler og fører frem her i Tinget, hvorledes Folks private Økonomi er og har været beskaffen. Man citerer, hvad der har staaet i forskellige Blade, og saa kæmper man drabelig imod, hvad der har staaet i disse Blade, og fører i det hele taget Diskussionen paa en Maade, som nok kan forbavse. Saaledes foreholder man os, at det ikke kan nytte, at vi komme her og tale om, at General Bahnson er en gammel svagelig Mand, og hvad han ikke kan ofre af sine Indtægter osv. Jeg vil henstille til de paagældende ærede Medlemmer at holde sig til, hvad der fremkommer i Diskussionen her i denne Sal, og ikke kæmpe imod, hvad Bladene have skrevet, eller hvad Folk have sagt til dem i private Samtaler. Jeg vil spørge de ærede Medlemmer, som have været inde paa denne Diskussion, om der er nogen af dem, som her i Salen have talt om denne Sag, der har appelleret til nogens Medynk, Medlidenhed eller noget af den Art. Hvis dette Spørgsmaal bliver ubesvaret, hvis de ikke kunne sige, at det er saa, at der er appelleret dertil, saa vedrører denne Diskussion om, hvad Hensyn der bør vises denne Mand, aldeles ikke denne Sag. Det forvirrer aldeles Begreberne, delvis for Tingets Medlemmer og ogsaa for Publikum udenfor, at Diskussionen føres paa saadanne vide Felter, der aldeles ikke vedrøre den foreliggende Sag. Det ærede Medlem for Aarhus nordre Valgkreds (Sabroe) oplæste — saa vidt jeg erfarede, var det Udskrifter af nogle Forhør — der

skulde vise, hvilke forskellige Laan den paagældende Mand til forskellige Tider skulde have gjort. Dette vedrører aldeles ikke den foreliggende Sag, den foreliggende Betænkning, og hvad der staar i denne Betænkning. Det kan have sin store Interesse for den Virksomhed, man har paataget sig med Hensyn til at hugge drabelig ned paa den vedkommende Mand og paa det Parti, han tilhører, men ud over dette vedrører det aldeles ikke Sagen. Jeg vil anmode de ærede Medlemmer om at tænke den Ting rigtig igennem, at man faar fat i, hvad der er fremkommet i nogle Forhør, og at man læser disse Forhør op her i Tinget, udelukkende med det Formaal at flaa en politisk Modstander og hans Parti i saa høj Grad som muligt!

Formanden: Jeg ved ikke, om man tør sige: med det Formaal.

Ellinger: Jo, jeg tror, jeg tør sige det.

Formanden: Jeg sætter et Spørgsmaalstegn derved.

Ellinger: Jeg har ikke noget imod, at den højtærede Formand sætter et Spørgsmaalstegn derved.

Formanden: Det ærede Medlem kan overhovedet ikke have noget imod, hvad Formanden udtaler.

Ellinger: Tror det ærede Medlem, at det vilde være muligt altid at ride den Storm af, som kunde komme frem, om man ikke satte sin Stilling her i Tinget højere end at benytte den Slags Midler til at hugge løs paa Modstandere.

De Udtalelser, jeg nu skal fremsætte, ere naturligvis rettede imod, hvad den ærede Ordfører udtalte i Gaar, og hvad det ærede Medlem for Sakskøbing har udtalt i Dag. Ogsaa i Dag kan jeg sige, at det naturligvis er med adskillig større Behag, jeg henvender Ordet til den ærede Ordfører. Jeg maa maaske forudskikke, at ærede Medlemmer, der have hørt mit Foredrag i Gaar, vistnok ville erkende, at jeg med Hensyn til Indrømmelser har strakt mig saa vidt, som nogen paa nogen Maade kunde vente, fordi jeg har sat mig til Opgave netop, som jeg sagde i Gaar, at øve Ret og Skel til alle Sider. Jeg staar ikke her som Defensor for nogen enkelt Mand eller for nogen Institution,